

מתלב בית-המשפט הועמדה בפני הפיתוי העצום שבפניו עומדים בני המשפחה המגדלים ילד, כשאחותו ילד הוא בעל הון רב.

הסבא רוצה להתעשר על חשבון הנכד!

ניתן היה להבין את רצונם של גורמים אוניברסיטאיים להגן על האינטרסים של הקטין, אילו היתה אימו מופרעת, או שהתנהגותה עלולה לסכן אותו ואת רכושו. נסיון ליצור תומית כזאת לגבי שרה גולדמן נעשה דווקא מצד אביה, שטען: "יש לשמור על הילד ואת שרה יש לרפא! היא חולת-נפש! היא אמרה לי עוד כי בלגיה כשהילד שכב בבית-החולים שאם הארדי ימות היא תהיה היורשת היחידה!"

האשימה שרה גולדמן את אביה: "בית-המשפט נתן בזמנו הוראות לשתף את אבי בחינוך הילד ללא ידיעתי. אבי בא אלי עם הסכם זה בטענה שאם לא אחתום עליו ואתן לו את הסכמתי, לא יקבל בני כסף ובית. הסיבה היחידה להתעניינותו של אבי בנכדו, היא רצונו להתעשר על חשבוננו ולקנות הנאות חומריות על חשבוננו במשך שנים רבות!"

כדי לפסול את הסענות שהוטחו נגדה, כאילו אין היא זכאית להיות אמו של הארדי, עברה שרה גולדמן שורה של בדיקות פסיכיאטריות. אף אחד מאובענת הרופאים שבדקו אותה לא טען שאין היא ראויה לגדל את הארדי. פסיכיאטרים כמו הד"ר מיכאל בר, הד"ר כנלסון והד"ר ירמולו-עליה קבעו כי היא "אם נורמלית, שעבר פסיכוטיית".

האשימה שרה גולדמן: "הנרי אורמנד וגברת ברנר-רובינשטיין חותרים תחתיו עושים כל מאמץ אפשרי כדי להוציא את בני מרשותי. אורמנד רוצה להכניסו למרסד בפרנקפורט. משתמשים בכספי הקטין כדי למנות עורכי-דין ולממן את כל הפעולות נגדי. לי עצמי מרבים לאפשר לקבל ייצוג משפטי, במאבקי על ענייניו של בני."

האשימה האופטורופסית מטעם משרד-הסעד, הד"ר רוקנשטיין: "שלחו לארץ סכומים גדולים מכספי הקטין ולא הודיעו לנו לאיזה בנקים שלחו אותם, איזה סכום מים ולאיזה מטרו... הסתכלו עלי כעל באת-כוח היועץ המשפטי הרוצה לקחת את הכסף..."

אחרי שבית-המשפט שיחרר את ד"ר רוקנשטיין מתפקידה כאופטורופסית, מינה השופט שילה בעצמו, את עורך-הדין אליעזר זר אלחנני כאופטורופס נוסף. כעבור תקופה קצרה האשים אלחנני את האופטורופס סים האחרים, במכתב ששלח לעורך-דין אלכסנדר טל, המייצג את בנק הפועלים ה"גרמני בארץ: "מרשיך הקשיתו את עמדתם והביעו דרישה כי הכספים הנשלחים לארץ יוחזקו בבנק על חשבון שרה גולדמן, דבר ואלחנני ללא שיתוף שרה גולדמן, דבר הנוגד את הוראות החוק הישראלי. מנוי וגמור עמי לשמור על חוקי המדינה ולציית להוראות בתר-המשפט כאן. אם לא אקבל סך 50 אלף ל"י לכיסוי ההוצאות השוטפות, אפנה לבית-המשפט כדי להשיג השלמת חוק וסדר בענייני האופטורופסית."

חילופי האשמות אלה מצביעים רק על אפס קצה איר-הסדרים, שהתחוללו בגיהוול ענייניו של הארדי גולדמן בידי האופטורופס פסים. כשהוא נושא בתואר של "העשיר בילדי העולם", הפכו חיייו של הארדי עם אמו לגיהנום, בשל השתלטות האופטורופס סים על ענייניהם. כמה דוגמאות לכך:

- כמה פעמים הגישה שרה גולדמן בקשות לצאת עם בנה הילד לצרכי ריק פוי. האופטורופסים התנגדו לכך ובית-המשפט הוציא צו-עיקוב נגד נסיעה זו.
- כדי לנסוע לחופשות לאילת ולטבריה, היתה צריכה שרה גולדמן להגיש בקשה לאופטורופסים. אלה היו מקיימים ישיבה ומחליטים בה כמה להקציב לה לצורכי החופשות. עבור כל הוצאה, שהוציאה שרה מכספי הקצבה החודשית שניתנה לה, ה"תה צריכה להמציא קבלות. מסכום 4000 המארק לחודש, שפסק לה בית-המשפט.

האם בארץ

שרה גולדמן-ברנט, אמו של "הילד העשיר ביותר בעולם", כפי שזוהמה בתקופה האחרונה בישראל, לפני שנטלה את בנה וברררה עימו לגרמניה כדי לנסות לנהל שם חיים עצמאיים, מבלי שהאופטורופסים ירדו לחייה.

הארדי אב, אפילו היה זה אב חורג. ב"1968 נישאה לנהג מוניית בשם דוד צוקר, ממנו התגרשה אחרי שלושה חודשים. בינואר השנה נישאה למייק ברנט, יבואן בניל העמידה. אבל הצרות לא הסתיימו.

במצב זה החליטה שרה שהורך היחידה שנותרה בפניה היא להימלט עם בנה מה"ארץ. "הארדי אינו בן של פועל", אמרה, "הוא הבן היחיד שנותר לי. אלחם עבורו עד הרגע האחרון." היא שאבה אולי עידוד מהצהרתו של היועץ-המשפטי של משרד-הסעד, עורך-הדין עמרם בלום, שטען באחד ההליכים המשפטיים: "מדוע לא נותן לילד ליהנות מהכספים שיש לו?"

היא החליטה לנסוע לגרמניה, לבקש שם צדק מבית-המשפט הגרמני, אחרי שלדעתה לא זכתה בצדק בבית-המשפט הישראלי. ב"גרמניה היא תהיה משוחררת לפחות מה"אופטורופסים הישראליים, שירדו לחייה. היא לא יכלה לעזוב את הארץ בגלל צו-עיקוב היציאה, התלוי ועומד נגד בנה. לשם כך ניצלה את תג הפורים ויצאה מהארץ ב"עוקפה את הצו.

בית-המשפט הגרמני, אליו פנתה, כבר הוציא צו מחדש לפיו מכירים בה כאפוטרופסת הטבעית היחידה של הארדי. עתה היא תנסה להילחם על זכויותיו של בנה, על כספו, ועל זכויותיה להיות אם המסוגלת לגדל את בנה בשקט ולפני רצונה, זכות המוקנית לכל אם נורמלית אחרת בדרך הטבע.

האופטורופסים הישראליים, שלמעשה לא נותר להם עתה כל תפקיד, רחחו מועץ, כאשר נודע להם ששרה גולדמן הצליחה להערים עליהם. טען עורך-הדין אליעזר אלחנני, בנסותו לבקש מבית-המשפט הישראלי שיוורה להחזיר את הילד לישראל: "האופטורופסים בארץ ובגרמניה סבורים כי שרה אינה מסוגלת למלא כראוי את תפקידה כאם. בשעתו הוצא ממנו רב על השתקעותו של הילד בישראל. אין כל הצדקה להעמיס עליו הוצאות מיותרות של נסיעות לחו"ל ושהייה בבתי-מלון."

אולם הארדי גולדמן הוא אורה גרמני. הוא זכאי להישאר בגרמניה אם אמו רוצה בכך. האקט האחרון שיכלו האופטורופסים הישראליים לעשות היה, להוציא צו-פינוי נגד בעלה של שרה מהדירה השייכת לבנה. ביום השישי האחרון באה המשטרה לדירה, ובפקודת השופט יצחק שילה ה"ר-יצאה את אביו החורג החדש של הארדי מהבית.

יתכן ובדרך זו איבדה מדינת ישראל את הסיכוי כי הארדי גולדמן יהיה איפעם מיליונר ישראלי וישקיע את המיליונים שלו במדינה זו דווקא — אם יישאר לו עוד משוה מכל רכושו, שכל כך הרבה אופטורופסים התלכשו עליו.

צריכה להיות סיבה רצינית כדי להוציא ילד מרשות אמו, וסיבה כזו לא נמצאה. הרופא השלילי היחיד שהוגש על שרה אמר: "היא בעלת אינטליגנציה בינונית טובה ואישיות אגוצנטרית אימפולסיבית. שטחית בקשר האפקטיבי לזולת. שאפת לחיים טובים וקלים. שמה דגש על הופעה חיצונית של עושר ועמדה חברתית. היא תלותית ובלתי בשלה מבחינה אמוציונאלית."

יום ההולדת האחרון

שחגגה לידיה, במלאת לה שבע שנים, חודש סים מספר לפני התאונה. לידה נראה אביה, בנימין גולדמן, שנהרג עימה באותה תאונה.

שני אנשים מבוגרים ממנה בהרבה ועשרים, מסמלים חיפוש אחר דמות אבהית ו"שיאפה להי רווחה".

אם מישהו מנסה על סמך דו"ח כזה לשלול משרה גולדמן את זכותה על בנה, יהיה אפשרי ליטול מעוד כמה רבבות בישראל, המצטיינות באותן תכונות, שהילדים הם

"גם מיליונר צעיר זכאי ליהנות מכספו!"

נתרמו תרומות ענק לטובת ישראל ולטובת מוסדות יהודיים. כשמחיתי על התרומות הגדולות והכספים המרובים, שהאדונים בגרמניה מבזבזים, ענו לי שאין זה מעסקי זה אבסורד לתת מענקים וצדקות בידי נדיב בה מכספי העיובוך, ואילו כאשר מדובר ב"הארדי עצמו נוהגים כלפי בטישת הקבלות ודרכים מכבידות אחרות..."

העיובוך ניכר גם במאון נכסיו של הארדי. מסתבר שהם הולכים וקטנים משנה לשנה. ב"1968 למשל עלו הוצאות העיובוך ב"140 אלף מארק על ההכנסות. יש לזכור, שרק הריבית על הון בסכום של מ"ליוני מארקים, מסתכמת בסכומי ענק.

דו"ח מעקב: אם מסורה ודואגת!

וסף לסיוטים ולמאבק המשפטי ה"בלתי פוסק עם האופטורופסים, נאלצה שרה גולדמן להילחם גם באביה. האב דרש שהארדי ילך לבית-ספר דתי, שלח אותו לבית הספר ב"ית-עקב. הארדי לא הסתגל שם ופיגר בלימודים. רק אחרי שאמו הכניסה אותו לבית-הספר הר"נבו, גילה השתפרות מפליאה. כתבה דורה גורדון, עובדת לשכת הסעד של עיריית תל-אביב בדו"ח מעקב: "הילד תלמיד חרוץ ולומד מצויין. הוא נקי, מסודר ומקובל על הילדים. גברת גולדמן עסקה בהליכים משפטיים ונתונה במחמת נפש רב, אבל העובדות מעידות על מסירותה לבנה ודאגתה. היחסים עם הוריה הורעו לאחרונה וקיר-בת מגוריהם מוסיפה על המתח."

טען אביה של שרה: "אנתנו לא רוצים שהילד יהיה בן-לחיה שלה. לא רוצים שידע בתיקפה ומלונות. לא רוצים שהיה ילד רחוב. רוצים שהיה אצלנו!"

בשנים האחרונות נישאה שרה גולדמן פעמיים, בנסיון לשקם את עתידה ולתל-